

Księga Rut

Rozdział 1

1. Zdarzyło się, że w czasach, kiedy rządzili sędziowie, nastał głód na ziemi. I *pewien* człowiek z Betlejem judzkiego wyruszył wraz ze swoją żoną i dwoma synami, aby zamieszkać w ziemi Moabu. 2. Ten człowiek *miał* na imię Elimelech, jego żona — Noemi, a jego dwaj synowie — Machlon i Kilion. *Byli oni* Efratejczykami z Betlejem judzkiego. Przybyli do ziemi Moabu i tam zamieszkali. 3. Potem umarł Elimelech, mąż Noemi, a ona pozostała sama z dwoma synami. 4. Ci pojęli sobie za żony Moabitki: jedna miała na imię Orfa, a druga — Rut. I mieszkali tam około dziesięciu lat. 5. Potem obaj, Machlon i Kilion, również umarli; i tak kobieta ta pozostała sama bez swoich dwóch synów i bez męża. 6. Wtedy powstała wraz ze swoimi synowymi, aby wrócić z ziemi Moabu, gdyż usłyszała w ziemi Moabu, że JAHWE nawiedził swój lud i dał mu chleb. 7. Wyszła więc z miejsca, w którym była, a wraz z nią jej dwie synowe i udały się w drogę powrotną do ziemi Judy. 8. I powiedziała Noemi do swych dwóch synowych: Idźcie, niech każda z was powróci do domu swojej matki. Niech JAHWE okaże wam miłosierdzie, tak jak okazałyście *je* zmarłym i mnie. 9. Niech JAHWE sprawi, aby każda z was znalazła pokój w domu swego męża. I pocałowała je, a one podniosły głosy i zapłakały. 10. I mówiły do niej: Wrócimy raczej z tobą do twego ludu. 11. Lecz Noemi odpowiedziała: Zawróćcie, moje córki. Czemu chcecie iść ze mną? Czy mam jeszcze w swoim łonie synów, którzy zostaliby waszymi mężami? 12. Zawróćcie, moje córki, idźcie, bo jestem zbyt stara, aby wyjść za mąż. A nawet gdybym powiedziała: mam jeszcze nadzieję, to choćbym tej nocy wyszła za mąż i również urodziła synów; 13. Czy czekałybyście na nich, aż dorosną? Czy ze względu na nich pozostałybyście bez męża? Nie, moje córki. Odczuwam bowiem wielką gorycz ze względu na was, gdyż ręka JAHWE obróciła się przeciwko mnie. 14. A *one* znowu podniosły głosy i zaczęły płakać. I Orfa pocałowała swoją teściową, ale Rut pozostała przy niej. 15. Wtedy *Noemi* powiedziała do niej: Oto twoja szwagierka wróciła do swego ludu i do swoich bogów. Wróć *także* ty za swoją szwagierką. 16. Rut jednak odpowiedziała: Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie. Gdziekolwiek bowiem pójdiesz i ja pójdę, a gdziekolwiek zamieszkas i ja zamieszkam. Twój lud będzie moim ludem, a twój Bóg będzie moim Bogiem. 17. Gdzie ty umrzesz, *tam i* ja umrę, i tam będę pogrzebana. Niech mi to JAHWE uczyni i niech do tego dorzuci, jeśli coś innego niż śmierć oddzieli mnie od ciebie. 18. A gdy *Noemi* widziała, że uparła się, aby z nią iść, przestała jej odradzać. 19. I szły obie razem, aż przyszły do Betlejem. A gdy przybyły do Betlejem, całe miasto ogarnęło poruszenie z ich powodu i mówiono: Czy to jest Noemi? 20. Lecz ona powiedziała do nich: Nie nazywajcie mnie Noemi, lecz nazywajcie mnie Mara, ponieważ Wszechmogący nappełnił mnie wielką goryczą. 21. Wysłałam *stąd* pełna, a JAHWE sprowadził mnie pustą. Czemu nazywacie mnie Noemi, skoro JAHWE wystąpił przeciwko mnie i Wszechmogący sprowadził na mnie nieszczęście?

22. Wróciła więc Noemi, a z nią Rut Moabitka, jej synowa, która wróciła z krainy Moabu. A przyszedli do Betlejem na początku żniw jęczmienia.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski